

да и́змра́тъ ѿ гла́дъ. Заради това съд-атъ
сички-тѣ та причукастъ презъ сре́д-та
сички-тѣ зерна, ачи тай ги насикуватъ въ
житници-тѣ свой. Срамота є волстинна на
человѣка да глѣда тѣзї добитачета толь-
кози согла́сни по междѹ си, и заради това
толькози благополѹчи, а той да не ѹе да
байди согла́сень сась свои тѣ братія. Мра-
вы-тѣ спѣть презъ сичка-та зима и про-
лѣть, като сѧ саевдаѣть, юдатъ ѿ го-
бо-то жито додѣ дойди втора жѣтва.

Тин каквото и пчелы-тѣ иматъ си въ
всѣкїй мравинакъ по єдна царіца, и тѣл
снося до осмь стотинъ яйца, ѿ тѣхъ сѧ
измататъ чёрвичета, ачи сѣти ставатъ
лѧсъ (папки) и тѣхъ прости-тѣ хора зо-
ватъ мравишки яица. Многѡ сѧ тръдатъ
сась тѣхъ мравы-тѣ презъ лѣто-то, зашо
дѣнѣмъ ги износатъ на слонце-то, а вѣчаръ,
или кога видатъ чи ѿе сѧ развали врема-
то, вносятъ ги вѣтре въ мравинак-атъ.

Тѣхни-тѣ житници сѧ сподѣлены на
много приграды, и братя-та, презъ които
са влѫж и єдна въ дрѹга, сѧ ѿ долш. и